

УМЕТНИК ИЗ ШКОЛСКЕ КЛУПЕ
ЧУЈ МЕ СВЕТЕ!

Публикација је реализована у оквиру пројекта
Фестивал дечјег стваралаштва „Уметник из школске клупе“
Руководилац пројекта
Весна Илић

Издавач
Народна библиотека „Радоје Домановић“ у Лесковцу

Уредник
Весна Илић, директор

Лектура и коректура
Марија Југовић, дипломирани библиотекар

Илустрација на корицама
Андреј Станојевић

Дизајн корица
Димитрије Стајић

Прелом
Небојша Крстић

Технички консултант
Марко Серафимовић

Редакција
Надица Стојановић, дипломирани библиотекар
Ана Цветановић, дипломирани библиотекар
Јадранка Јовић, дипломирани библиотекар
Катарина Станковић, књижничар
Драгана Маринковић, дипломирани библиотекар

Штампа
DELTAGRAF

Тираж
150 примерака

ISBN 978-86-913633-8-3

Књига је одштампана захваљујући помоћи Министарства културе и
информисања Републике Србије и Скупштине града Лесковца.

**УМЕТНИК ИЗ
ШКОЛСКЕ КЛУПЕ**

Чуј ме свете!

УВОД

Деца и млади интензивно раде и трагају за новим изазовима у којима би исказали своје ставове, мишљења и проблеме са којима се свакодневно сусрећу. Она све теже проналазе своју суштину и бит у људском друштву и не могу да дефинишу своје проблеме. Проблем скоро сваког детета је делимичан губитак комуникације са спољашњим светом (родитељима, наставницима, друштвом), као и стварање међугенерацијског јаза који се продубљује свакодневним развојем савремене технологије.

Сталним сусретањем са овом врстом проблема и пажљивом опсервацијом деце кроз радиониچارске радове у нашој установи, као и у образовним установама, дошли смо до закључка да све те проблеме можемо заједно да превазиђемо.

Решење оваквог отуђења видели смо кроз подстицај креативности и стваралачке енергије код деце и младих. Коришћењем савремених техничко-технолошких иновација у стваралаштву заинтересовали смо децу и омладину за књигу и креативно изражавање као незаобилазни део образовања, културе и информисања.

Библиотека, као установа културе од националног значаја, наставиће са даљим организовањем овог Фестивала, с циљем да деци и омладини, под својим окриљем, пружи сваку могућност за њихов даљи креативни и стваралачки импулс.

РЕЧ УРЕДНИКА

Фестивал дечјег стваралаштва „Уметник из школске клупе“ одржан је по први пут и подразумевао је два дела - подстицај стваралаштва и такмичарски дух деце и омладине.

На расписаним конкурсима, деца су могла да се изразе на начин који им највише одговара и управо из тог разлога дата им је потпуна слобода у изражавању. Учешће на конкурсима је било изненађујуће велико, пристигло је близу хиљаду радова из различитих крајева Србије, али и из држава у окружењу. С поносом истичемо да је Фестивал прерастао у међународни и тако ћемо га убудуће и организовати.

У току прве недеље октобра месеца одржане су четири радионице: међугенерациска радионица „Омиљена књига некад и сад“, „Учимо стрип“ у сарадњи са лесковачком школом стрипа „Никола Митровић Кокан“, „Зашто је важно читати књиге?“ и радионица „Слова од невидљивог мастила – чисте љубави! Чувари смисла“ намењена деци са посебним потребама.

Циљ Фестивала је да коришћењем савремене техничко-технолошке иновације у стваралаштву подстакнемо интересовање деце за књигу и креативно изражавање као незаобилазни део образовања, културе и информисања. Овим Фестивалом желимо да укључимо децу различитих потреба и интересовања и да заједничком позитивном енергијом створимо симбиозу библиотеке са децом и омладином, где ће се осећати инспиративно за сваки вид стваралаштва. Фестивал дечјег стваралаштва је организован под покровитељством Министарства културе и информисања Републике Србије и града Лесковца.

Весна Илић, директор

РАДИОНИЦЕ
У ОКВИРУ ФЕСТИВАЛА
„БИБЛИОПУЗЛЕ“

Међугенерациска радионица „Омиљена књига некад и сад“

Међугенерациска радионица „Омиљена књига некад и сад“ одржана је на Међународни дан особа старијег доба 1. октобра 2019. године.

На радионици су учествовали ученици другог разреда ОШ „Васа Пелагић“ са својим учитељима и за њих је изведена представа „Деда и репа“ уз учешће упосленика Библиотеке. Радионицу су водили библиотекари.

Циљ радионице је био, да деца и особе старијег доба кроз креативни међугенерациски рад, остваре сарадњу у домену ликовне уметности и књижевности.

Радионица „Учимо стрип“

Радионица „Учимо стрип“ реализована је у сарадњи са лесковачком школом стрипа „Никола Митровић Кокан“.

Учествовали су ученици ОШ „Светозар Марковић“ и ОШ „Бора Станковић“ у Губереvcу и њихови наставници. Радионицу је водио Марко Стојановић, стрип аутор и сценариста.

Циљ радионице је био да деца упознају и савладају стрип као врсту уметности и начин изражавања.

Радионица „Зашто је важно читати књиге?“

Радионица „Зашто је важно читати књиге?“ реализована је са ученицима другог разреда ОШ „Светозар Марковић“ и њиховим учитељима.

Циљ радионице је био да се дâ додатни импулс култури читања и тако афирмише књига као незаобилазни сегмент нашег образовања, културе и информисаности, а библиотеке прикажу као базичне установе културе. Радионицу су водили библиотекари.

Радионица „Слова од невидљивог мастила – чисте љубави! Чувари смисла“

Радионица „Слова од невидљивог мастила – чисте љубави! Чувари смисла“ реализована је са ученицима са посебним потребама ШОСО „11. октобар“ и њиховим учитељима и наставницима и уз учешће ликовног педагога Радивоја Радивојевића.

Циљ радионице је био унапређење капацитета културних организација и кључних појединаца како би били у стању да осмисле, одреде и реше проблеме са којима се суочавају у својим срединама и организацијама, ради подстицања културне разноликости.

**ФЕСТИВАЛ ДЕЧЈЕГ СТВАРАЛАШТВА
„УМЕТНИК ИЗ ШКОЛСКЕ КЛУПЕ“**

ПРОГРАМ

Уторак, 1. октобар 2019. од 11.00 до 12.00 часова
Радионица за децу „Омиљена књига некад и сад“.
Учествују ученици основних школа.

Среда, 2. октобар 2019. од 11.00 до 12.00 часова
Радионица за децу „Учимо стрип“.
Радионица се организује у сарадњи са школом
стрипа „Никола Митровић Кокан“.
Учествују ученици основних и средњих школа.

Четвртак, 3. октобар 2019. од 11.00 до 12.00 часова
Радионица за децу „Зашто је важно читати књиге?“.
Учествују ученици основних школа.

Петак, 4. октобар 2019. од 11.00 до 12.00 часова
Радионица „Слова од невидљивог мастила
– чисте љубави! Чувари смисла!“.
Учествују ученици ОШ „11. октобар“.

Понедељак, 7. октобар 2019. у 13.00 часова
Проглашење победника и додела награда.

Фестивал дечјег стваралаштва организује се под покровитељством Министарства културе и информисања Републике Србије и града Лесковца.

РЕЗУЛТАТИ КОНКУРСА
И
ИЗВЕШТАЈИ ЖИРИЈА

Резултати литерарног конкурса „Чуј ме свете!“

Жири у саставу проф. др Горан Максимовић, професор на Филозофском факултету Универзитета у Нишу, Власта Ценић, песник, и Стефан Митић Тићми, писац, донели су одлуке о награђеним радовима.

Прва категорија – ученици од I до IV разреда

Прво место у категорији литерарних радова ученика од првог до четвртог разреда основних школа освојио је Никола Рашић, ОШ „Бора Станковић“, Вучје.

Друго место у категорији литерарних радова ученика од првог до четвртог разреда основних школа освојила је Тина Јокић, ОШ „Коста Ђукић“, Младеновац, Велика Иванча.

Треће место у категорији литерарних радова ученика од првог до четвртог разреда основних школа освојила је Емилија Костић, ОШ „Васа Пелагић“, Лесковац.

Друга категорија – ученици од V до VIII разреда

Прво место у категорији литерарних радова ученика од петог до осмог разреда основних школа освојила је Теодора Илић, ОШ „Свети Сава“, Владичин Хан.

Друго место у категорији литерарних радова ученика од петог до осмог разреда основних школа освојио је Лазар Томовић, ОШ „Васа Чарапић“, Бели Поток, Београд.

Треће место у категорији литерарних радова ученика од петог до осмог разреда основних школа освојила је Наталија Милошевић, ОШ „СветозарМарковић“, Лесковац.

Друга категорија – ученици средњих школа

Прво место у категорији литерарних радова ученика средњих школа освојила је Јелена Цветковић, Средња стручна школа, Пирот.

Друго место у категорији литерарних радова ученика средњих школа освојила је Катарина Стојановић, Трговинско-угоститељска школа, Лесковац.

Треће место у категорији литерарних радова ученика средњих школа освојила је Анастасија Александров, Средња стручна школа, Пирот.

Треће место у категорији литерарних радова ученика средњих школа освојио је Урош Тирнанић, Савремена гимназија, Београд.

Специјална награда

Специјалну награду за рад ван конкуренције освојила је Ивана Марковић, ОШ „Љупче Шпанац“, Бела Паланка.

Специјалну награду за рад ван конкуренције освојила је Александра Мракић, Средња стручна и техничка школа, Градишка, Ламинци Брезници, Република Српска.

Извештај жирија са литерарног конкурса

Велики број надахнутих и креативних прилога које су послали ђаци основних и средњих школа Србије и Републике Српске на литерарни конкурс Народне библиотеке „Радоје Домановић“ из Лесковца, под називом „Чуј ме, свете!“, показује да су наши најмлађи сународници отворена књига љубави, мудрости и савести.

Кроз стихове песама, прозне записе и приче, показана је изворна снага дечије маште и памети, а разобличене су бројне негативне стране савремене цивилизације. Издвајамо појаве људске грамзивости и незајажљиве трке за материјалним добрима, губљења људске доброте и искрених емоција, уништавања природе и читаве планете Земље, као незамењивог станишта људске врсте, њених речних токова, планинских извора, биљних и животињских врста. Указано је на разарања породичних вредности, на заборављање прошлости и неодговоран однос према будућности. Указано је и на тајне дечијег одрастања и доживљаје школских радости, дружења, игре и другарских забава.

Наведени прилози показују да су генерације деце и младих много савесније од генерације родитеља и да ће управо на њима бити будућност опстанка читаве цивилизације.

Награђени прилози показују онај најбољи део тих укупних вредности. Тиме је наведени конкурс Народне библиотеке “Радоје Домановић“ из Лесковца показао пуну оправданост и смисао покретања, а свакако заслужује да буде очуван, омасовљен и настављен и у наредним годинама.

Проф. др Горан Максимовић,
председник жирија

Фестивал децјег стваралаштва „Уметник из школске клупе“

Народна библиотека „Радоје Домановић“ у Лесковцу расписује три наградна конкурса за све ученике основних и средњих школа, у оквиру Фестивала децјег стваралаштва „Уметник из школске клупе“:

1. „Чуј ме свете!“ - литерарни конкурс, слободна форма изражавања. Радове доставити у 4 откуцана примерка;
2. „Књига на филмској траци“ - конкурсе за трејлер о омиљеној књизи (кратак видео дужине трајања од 1 до 10 минута, са подацима о аутору/има. Уз трејлер доставити кратак опис трејлера у куцаој верзији до 300 карактера);
3. „Чуј ме свете!“ - ликовни конкурс, слободна ликовна техника.

Уз рад навести име и презиме, адресу, број телефона, школу и разред, име васпитача, учитеља, наставника или професора. За детаљније информације контактирати Библиотеку.

Конкурс је отворен до 24. 9. 2019. године.
Добитницима свих категорија следе вредне награде.

Радове слати поштом, на е-mail или доставити лично:

Народна библиотека „Радоје Домановић“
ул. Булевар ослобођења 61
16000 Лесковац lebiblioteka@gmail.com

Контакт телефони:
016 315 00 80
065 315 00 80

Фестивал децјег стваралаштва организује се под покровитељством
Министарства културе и информисања Републике Србије и
Града Лесковца.

Резултати конкурса за трејлер о омиљеној књизи „Књига на филмској траци“ са извештајем жирија

Жири у саставу Петра Димитријевић, глумица, Зоран Пејић, сниматељ и монтажер РТС-а и Ненад Стојиљковић, редитељ, донели су одлуке о награђени радовима.

Прва категорија - ученици од I до IV разреда

Прво место у категорији филмског стварања ученика од првог до четвртог разреда основних школа освојио је трејлер „Кад дедица не зна да прича приче“, Ђанија Родарија. Аутори и реализатори су ученици ОШ „Бора Станковић“, Вучје: Катарина Станојевић, Анђела Јовановић, Ива Стевановић и Никола Рашић и учитељица Снежана Станојевић.

Извештај жирија: Награда је додељена за уложени труд.

Друга категорија - ученици од Vдо VIII разреда

Прво место у категорији филмског стварања ученика од петог до осмог разреда основних школа освојио је трејлер „Ја сам Акико“, Стефана Тићмија. Аутори и реализатори су ученици шестог и седмог разреда драмске секције ОШ „Бора Станковић“, Губеревац и Милица Јанаћковић, наставница српског језика и књижевности.

Извештај жирија: Промоција библиотеке, књиге и читања, са јасном поруком вршњацима да је читање корисно и потребно. Дobar избор књиге, добра идеја која наводи на потенцијалне читаоце да изаберу баш ту књигу.

Друго место у категорији филмског стварања ученика од петог до осмог разреда основних школа освојио је трејлер „Аги и Ема“, Игора Колакова. Аутори и реализатори су ученици ОШ „Трајко Стаменковић“, Лесковац и Данијела Миладиновић, професор српског језика и књижевности.

Извештај жирија: Аутори нас упознају са разним интересовањима данашње деце, акценат стављају на књиге, а посебно на читање. Имају врло јасну поруку родитељима, а то је да обрате пажњу на своју децу.

Треће место на Фестивалу дечјег стваралаштва „Уметник из школске клупе“, у категорији филмског стварања ученика од петог до осмог разреда основних школа освојио је трејлер „Животињска фарма“, Џорџа Орвела. Аутор и реализатор је Анђела Стаменковић, ученица VIII/3 разреда ОШ „Вук Караџић“, Лесковац.

Извештај жирија: Технички добро одрађено и осмишљено са малом замерком на пребрзо смењивање порука, које су и најважнији сегмент овог трејлера, с обзиром на то да нема глумца.

Трећа категорија – ученици средњих школа

Прво место у категорији филмског стварања ученика средњих школа освојио је трејлер „Историја уметности“. Аутори и реализатори су ученице друге и треће године Школе за текстил и дизајн, Јана Крстић и Марија Шћепановић и Александра Стефановић, професор текстилне групе предмета.

Извештај жирија: Визуелно савршен спој промоције библиотеке, књига, читања али и учења. Одличан избор музичке подлоге. Слика говори више од речи.

Друго место у категорији филмског стварања ученика средњих школа освојио је трејлер „Дантеов пакао у нашој кухињи“, аутора и реализатора ученика и професора Трговинско-угоститељске школе, Лесковац.

Извештај жирија: Од идеје до реализације, оригинално осмишљен приступ делу. Трејлер је вишеслојан и комплексан. Јако добро повлачење паралела помоћу фотографија, ефеката, музике и њиховог позива. Савршен спој литературе и кулинарства. Паклено занимљив приступ.

Специјалне награде

Специјалну награду за рад ван конкуренције освојио је трејлер „Дан уз књигу“, аутора Ање Стоилковић, ученице П/2 Гимназије, Лесковац.

Извештај жирија: Визуелно, естетски, лепо осмишљено, промоција књиге и читања.

Народна библиотека „Радоје Домановић“ у Лесковцу расписује три наградна конкурса за све ученике основних и средњих школа, у оквиру Фестивала дечјег стваралаштва „Уметник из школске клупе“:

1. „Чуј ме свете!“ - литерарни конкурс, слободна форма изражавања. Радове доставити у 4 откуцана примерка;
2. „Књига на филмској траци“ - конкурс за трејлер о омиљеној књизи (кратак видео дужине трајања од 1 до 10 минута, са подацима о аутору/има. Уз трејлер доставити кратак опис трејлера у куцаној верзији до 300 карактера);
3. „Чуј ме свете!“ - ликовни конкурс, слободна ликовна техника.

Уз рад навести име и презиме, адресу, број телефона, школу и разред, име васпитача, учитеља, наставника или професора. За детаљније информације контактирати Библиотеку.

Конкурс је отворен до 24. 9. 2019. године.

Добитницима свих категорија следе вредне награде.

Радове слати поштом, на е-mail или доставити лично:

Народна библиотека „Радоје Домановић“

ул. Булевар ослобођења 61

16000 Лесковац lebiblioteka@gmail.com

Контакт телефони:

016 315 00 80

065 315 00 80

Фестивал дечјег стваралаштва организује се под покровитељством
Министарства културе и информисања Републике Србије и
Града Лесковца.

Резултати ликовног конкурса „Чуј ме свете!“

Жири у саставу проф. др Александра Перић Николић, професор на Високој технолошко уметничкој струковној школи у Лесковцу, Марко Стојановић, стрип аутор и сценариста и Радивоје Радивојевић, ликовни педагог, донели су одлуке о награђеним радовима.

Прва категорија – предшколски узраст деце

Прво место у категорији ликовних радова деце предшколског узраста освојила су деца ППУ Славујевце.

Друго место у категорији ликовних радова деце предшколског узраста освојио је Ристић Вељко, вртић „Колибри“, Лесковац.

Треће место у категорији ликовних радова деце предшколског узраста освојио је Вукан Милуновић, вртић „Наше дете“, Лесковац.

Друга категорија – ученици од I до IV разреда

Прво место у категорији ликовних радова ученика од првог до четвртог разреда основних школа освојила је Наида Шпиртавић, ОШ „Светозар Марковић“, Бродарево.

Друго место у категорији ликовних радова ученика од првог до четвртог разреда основних школа освојила је Ленка Лалић, ОШ „Братство јединство“, Сомбор.

Треће место у категорији ликовних радова ученика од првог до четвртог разреда основних школа освојио је Михајло Тројановић, ОШ „Бора Станковић“, Чукљеник.

Трећа категорија – ученици од V до VIII разреда

Прво место у категорији ликовних радова ученика од петог до осмог разреда основних школа освојила је Емилија Јовић, ОШ „Трајко Стаменковић“, Лесковац.

Друго место у категорији ликовних радова ученика од петог до осмог разреда основних школа освојио је Андреј Станојевић, ОШ „Јосиф Костић“, Лесковац.

Треће место у категорији ликовних радова ученика од петог до осмог разреда основних школа освојила је Душица Стојановић, ОШ „Свети Сава“, Панчево.

Четврта категорија – ученици средњих школа

Прво место у категорији ликовних радова ученика средњих школа освојила је Катарина Хаџи-Јованчић, Школа за текстил и дизајн, Лесковац.

Друго место у категорији ликовних радова ученика средњих школа освојио је Војин Ристић, Графичка школа, Нови Београд.

Треће место у категорији ликовних радова ученика средњих школа освојила је Невена Димитријевић, Графичка школа, Нови Београд.

Специјална награда

Специјалну награду за рад ван конкуренције освојио је Ђорђе Анђелковић, Школа за текстил и дизајн, Лесковац.

Специјалну награду за рад ван конкуренције освојила је Анђелина Јаћимовић, ОШ „Милан Благојевић“, Лучани.

Специјалну награду за рад ван конкуренције освојили су ученици ШОСО „11. октобар“, Лесковац.

Извештај жирија са ликовног конкурса

На дечији ликовни конкурс под називом „ЧУЈ МЕ СВЕТЕ“ расписан од стране Народне библиотеке „Радоје Домановић“ у Лесковцу, поводом обележавања 140 год. постојања и рада, пристигао је велики број радова деце предшколског, школског и средњошколског узраста, из земље и региона, те самим тим можемо рећи да постаје конкурс међународног карактера.

Прегледом пристиглих радова у области дечијег старалаштва, закључили смо да већина ученика поседује креативност и машту, које неоспорно утичу на интелектуални, морални и естетски развој. Таленат за сликање код деце је сјајан начин да се развије и њихова визуелно – ликовна и естетска осетљивост. Дечија слобода утиче на апстрактни начини размишљања, бујну машту и другачији поглед на функционисање света које преносе на папир.

Креативна деца развијају се у креативне људе.

Проф. др Александра Перић Николић,
председник жирија

НАГРАЂЕНИ РАДОВИ
НА ЛИКОВНОМ КОНКУРСУ
„ЧУЈ МЕ СВЕТЕ!“
У КАТЕГОРИЈИ ДЕЦЕ
ПРЕДШКОЛСКОГ УЗРАСТА

Деца ППГ Славујевце
Прва награда

Вукан Милуновић
ППГ „Наше дете“ Лесковац
Друга награда

Вељко Ристић
ППГ „Колибри“ Лесковац
Трећа награда

НАГРАЂЕНИ РАДОВИ
НА ЛИТЕРАРНОМ И
ЛИКОВНОМ КОНКУРСУ
„ЧУЈ МЕ СВЕТЕ!“
У КАТЕГОРИЈИ УЧЕНИКА
ОД I ДО IV РАЗРЕДА
ОСНОВНЕ ШКОЛЕ

Чуј ме свете

Свете ти најлепши си као и ствари на теби:

људи, животиње

Прекрасне биљке и океани.

Људи стално на теби нешто граде,

животиње шетају и једу биљке

А ти као да ти ништа није.

Огроман си свете и издржљив.

Никола Рашић, IV/2
ОШ „Бора Станковић“ Вучје
Прва награда

Наида Шпиртовић, IV/2
ОШ „Светозар Марковић“ Бродарево
Прва награда

Чуј ме свете

Чуј ме свете
то је срећа

Једног јутра на прозор мој
Слетео голуб бели
Па ме упитао тихо:
„Где се то срећа дели?“

Да будем срећан као и ти
Каже ми голуб мали,
трудим се, трудим пуно
ал' увек нешто фали.

Чекаћу и ја у том реду,
и понедељак и среду
ма ни субота није далека
ако ме у њој срећа чека.

Уђи у моју собу,
кажем му поносно ја
погледај онај креветић,
у њему је срећа та!

Ту спава моја сека мала,
због ње мами и тати хвала.
Она је моја срећа,
на свету највећа!

Ако никога немаш, остани
бићу и теби сестра
У овој соби среће
има још пуно места.

Тина Јокић, III/8
ОШ „Коста Ђукић“ Младеновац, Велика Иванча
Друга награда

Ленка Лалић, II/1
ОШ „Братство Јединство“ Сомбор
Друга награда

Чуј ме свете

Чуј свете како лав риче
и како мајка прича приче.

Чуј свете како напољу сева
и како оперски певач пева.

Чуј свете како дете плаче
и како киша пада све јаче.

Чуј свете како вода тече
и како се родило једно мече.

Емилија Костић, IV/1
ОШ „Васа Пелагић“ Лесковац
Трећа награда

Михајло Тројановић, III разред
ОШ „Бора Станковић“ Чукљеник
Трећа награда

Чуј ме свете

Чуј ме свете,
И ако сам јоште дете,
И ја бринем због планете!
Равноправност бриге ствара,
Па и децу боли глава.

Црни, бели или жути,
Бићемо љути,
Када друга неко дира
Због патика ил' мантила.

Другарици кике вуче,
Или хоће да је туче.
Другарство је тада важно
И не сме бити лажно!

Морамо му јасно рећи,
Били мали или већи:
„Сви имамо права иста,
Планета због нас блиста!“

„Да нас нико баш не дира,
И имамо и ми мира!“
Другарство је нама битно
А не оно различито!

Чуј ме свете,
Болести нам многе прете.
Аутизам маме брине,
Чак су страшне и вакцине!

Сметње многе,
Страшније и од бабароге.
Другаре нам многе вреба,
И подршка њима треба.

Да ли неко види, чује,
Или лоше рецитује,
Свима су нам жеље чисте
И ако баш нису исте.

Чуј ме свете,
Извуците из шешира
Магију што срећу свира.
Да будемо срећни сви
И ако смо различити!

Ивана Марковић, III/2
ОШ „Љупче Шпанац“ Бела Паланка
Специјална награда

Један од радова ШОСО „11. октобар“ Лесковац
Специјална награда

ИЗБОР ЛИТЕРАРНИХ И
ЛИКОВНИХ РАДОВА
НА КОНКУРСУ
„ЧУЈ МЕ СВЕТЕ!“
У КАТЕГОРИЈИ УЧЕНИКА
ОД I ДО IV РАЗРЕДА
ОСНОВНЕ ШКОЛЕ

Чуј ме свете

Чуј ме свете
Чуј ме свете ја јесам дете,
Али морам вам рећи
Шта стоји на путу мојој срећи.

Шуме ваздух нам дају,
Али непажњом одраслих нестају.
Животиње без домова остају.
Желим се играти
И у бистрој води пливати.

Пластику рециклирајте
И по путу не бацајте.
Ми, деца, вас волимо
И зато вас молимо
Чувајте реке, шуме и планине.
Јер свако од нас треба
О њима да брине.

Екатерина Станишић, IV/2
ОШ „Трајко Стаменковић“ Лесковац

Ива Цветковић, П/З
ОШ „Јосиф Костић“ Лесковац
Чуј ме свете!

Чуј ме свете, ја сам дете
са једине „Зелене“ планете!
Не сеците шуме и парковско дрвеће,
хоћу да се враћају птице и долази пролеће.

Чуј ме свете, ја сам дете
које жели да га разумете!
Не загађујте реке и мора плава,
хоћу да гледам кита док спава.

Чуј ме свете, ја сам дете
коме аутомобили стално прете!
Не трубите и не правите буку,
хоћу да шетам и држим маму за руку.

Чуј ме свете, ја сам дете
које тек детињство плете!
Хоћу да ме милује сунца зрак,
нећу небодере и нећу мрак!

Петра Цакић, IV разред
ОШ „Вук Караџић“ Велика Грабовница
Чуј ме свете

Ја нисам са друге планете
Ја сам сасвим обично дете
И зато чуј ме свете.

Чуј моје молитве за свако дете,
Да у спокоју живе на свим деловима планете,
Да својим осмесима све туге лече
И зато чуј ме свете.

Да сви људи вреде исто
И да боја коже није битна
Да поштујемо једни друге
И свет ће бити без туге.

Ослушнимо понекад и друге
У наша мала срца нађимо разумевање за друге
Ширимо загрљаје и обришимо сузе
Јер један је свет и чувајмо га као нежни цвет.

Ања Колунџић, IV/2
ОШ „Коста Ђукић“ Младеновац

Чуј ме свете

Желео бих здраву околину за цео свет.

Желео бих да не постоје аутомобили, а да користимо бицикле, тротинете и ролере. Желео бих кристалне реке и мора, дрвећа и зелене траве. Молим све добре људе да ми помогну. Не газите траву! Не бацајте смеће на улицу! Садите цвеће и дрвеће!

Заједно можемо учинити свет лепшим.

Алекса Спасић, II/1
ОШ „Светозар Марковић“ Лесковац

Соња Миленковић, II/3
ОШ „Јосиф Костић“ Лесковац

Чуј ме свете

Хеј, чуј ме свете
Ја сам једно јако
Радознало дете,
Зато мене многа питања муче
И зашто све буде како старији одлуче.

Да сам ја неки закон
Знала бих како,
Казнити сваког
Ко улицу и парк прља,
Ко по зградама шврља,
Ко загади реку,
Добио би по туру
Казну неку.

Затим нико не сме
Животиње да гања
Јер ће онда сваке ноћи
гадно да ме сања.

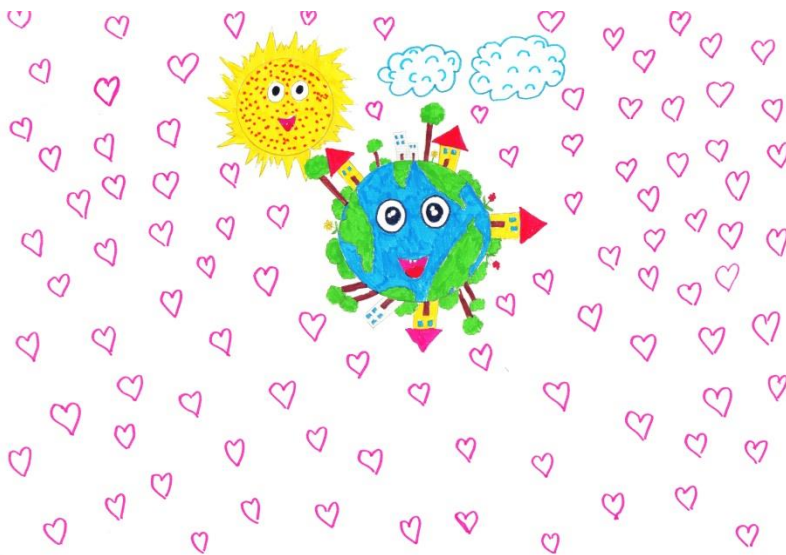
И сва дечја права

Морају да важе,
Чик нека неко
Другачије каже.
И зато вас све искрено молим
Не загађујте природу
Па ћу да вас све поштујем и волим.

Будите добри, читајте сви
И бићемо здрави и
Паметни ми.

Будите весли,
Нек нас љубав спаја,
Јер најлепша на свету је
Дечја граја.

Николина Пешић, II/3
ОШ „Јосиф Костић“ Лесковац

Николина Стојановић, II/1
ОШ „Бора Станковић“ Вучје

Анђела Миљковић, IV/4
ОШ „Васа Пелагић“ Лесковац

Чуј ме свете

Желим да лете
Ласте и конфете
Јер то моје срце воли
Првог дана у новој школи.

Чуј ме одрасли свете!
Моје жеље су јасне
Зато ти шаљем поруке гласне
Не ругај се дечијем болу
Врати ме у моју школу!

Хиљаду деце има жељу исту
Нову школу и околину чисту.

Лена Стојановић, II/3
ОШ „Јосиф Костић“ Лесковац

Чуј ме свете

Чуј ме свете!

Ја сам једно радознало дете.

Волим да играм и певам.

И најлепше снове да сневам.

Чуј ме свете!

Желим да у миру живи свако дете.

Желим да ратова не буде више,

Да свако може слободно да дише.

Чуј ме свете!

Желим да љубав свуда влада.

Желим пуно бомбона и чоколада.

Да дечији осмех овај свет краси,

И да нас од смеха боле образи.

И зато, чуј ме свете!

Катарина Симоновић, IV/4
ОШ „Вожд Карађорђе“ Лесковац

Чуј ме свете

Сада ме добро чуј свете,
даће вам савет једно дете.

Ја не желим свет у ком има рата
и у ком може човек да страда.

Не желим ни свет у ком су деца гладна
и у ком их не одгајају мама и тата.

Не желим ни свет који је препун дима
јер он живим бићима не прија.

Ја желим свет у ком Сунце стално греје
и у ком се свако дете увек смеје.

Желим свет у ком су све куће слаткишима пуне
и свет у ком облаци имају укус шећерне вуне.

Желим свет који је препун дечје игре и смеха
и у ком има много дрвећа и прелепог цвећа.

Савет вам је дало једно дете,
А ти се потруди да то оствариш свете.

Лена Давидовић, III/3
ОШ „Жарко Зрењанин“ Кикинда

Чуј ме свете

Имам много жеља
И мисли ми лете,
Обраћам се својим гласом
Теби, цели свете:

У очима деце да не буде туге,
Само срећа да им краси лице,
Крила своја да рашире
У слободи, као птице.

И ратару на њиви,
Што земљицу оре,
Да берићет добро роди
И свићу му лепе зоре.

Сви да буду сити,
Да се затре траг глади,
Радост завлада,
С песмом да се ради.

Ту природу, мајку,
Да чувамо као дете,
Зато кажем с много жара –
ЧУЈ МЕ ВЕЛИКИ СВЕТЕ!

Још ти само поручујем,
У име свих тата
ПОБРИНИ СЕ СВЕТЕ
ДА НЕ БУДЕ РАТА!

Анита Дачковић, IV разред
ОШ „Дринка Павловић“ Куршумлија

Огъен Младеновић, II/2
ОШ „Љупче Шпанац“ Бела Паланка

Чуј ме свете

Чуј ме свете, озбиљан буди,
Кад ти говоре мали – велики људи!
Рећи ћу ти дечје силне жеље,
Пажљиво слушај моје мишљење!

Пуно је деце и одраслих људи,
Што се без доручка сваког јутра буди,
Што немају кров над главом,
Што спавају на пољани, ушушкани хладном травом.

Желим да деца не знају шта је рат,
Да сутра у школи немају диктат,
Да им распуст што дуже траје,
Да на сваком ћошку буде што више граје.

Драги наш, велики, огромни свете,
Желим да је здраво свако дете,
Да их грле руке маме и тате
И да због одлука одраслих никада не пате.

Не треба мени ни играчка нова,
Ни нека брза игрица из снова –
Болесне излечи, гладнима дај хлеба
И бићу ти захвалан до неба!

Пуно нас има на овој планети,
И по једна лепа реч не може да штети,
Зато увек чинимо добра дела,
И биће нам весела планета цела!

Никола Вујић, IV разред
ОШ „Дринка Павловић“ Куршумлија

Нина Јовић, II/3
ОШ „Јосиф Костић“ Лесковац

Чуј ме, свете

Чуј ме чудесни свете,
Моје име је Дете.
Моје име је Срећа на свету највећа.
Зашто, чудесни свете,
Сви знају за моду,
А нико не зна за слободу?
Слобода је велика,
Велика као небо,
Велика као река,
Велика као школа,
Велика као нада
И лепа као бела рада.
Мој чудесни свете, чуј ме!
Желим мир, желим срећу, желим књигу...
Желим звезде смејалице,
Пчелице и петице.
Хоћу игру и забаву, смех и шалу,
Понекад и грдњу малу.
Да ли си ме чуо, чудесни свете?
Моје име је Дете!!!!

Јана Башовић, III/6
ОШ „Никола Тесла“ Београд

НАГРАЂЕНИ РАДОВИ
НА ЛИТЕРАРНОМ И
ЛИКОВНОМ КОНКУРСУ
„ЧУЈ МЕ СВЕТЕ!“
У КАТЕГОРИЈИ УЧЕНИКА
ОД V ДО VIII РАЗРЕДА
ОСНОВНЕ ШКОЛЕ

Чуј ме, свете

Сада, коначно, куцнуо је час,
када новац од живота је пречи,
да ми свете мој, сетан чујеш глас,
јер ја храбро и смело тражим речи.

Кад живот је наш у рукама другим,
када нам светске силе кроје капу,
да, теби ћу немилосрдно да судим
говорећи истине о просјачком штапу.

Није ли ти горко што болест се свака не
лечи,
што си се кретао пут злокобне ратне
стазе?

Зар ти није важно што тражим речи,
и бојкотујем поделу људи на расе?

Јер ја противим се глади и беди,
нека нестану ове боли клете,
а могла би и правда да победи,
кад искрене би чуо речи, свете.

Јеси ли приметио еколошку катастрофу,
свете мој,
и да ли мислиш да ће је зауставити једно
дете?

Јеси ли помислио да треба да се
удружимо као пчелињи рој,
или да је можда време да чујеш ме и
саслушаш, свете.

Теодора Илић, VIII/1
ОШ „Свети Сава“ Владичин Хан
Прва награда

Емилија Јовић, V/2
ОШ „Свети Сава“ Панчево
Прва награда

ЧУЈ МЕ СВЕТЕ

Одавно је пала ноћ. Златни месец обасјава моју собу. Још сам будан. Посматрам игру сенки по обасјаним зидовима.

Одједном, гледајући ту чаролију, отвара ми се
пред очима плави пут.

Води ме у један другачији, плави свет. У том свету има пуно
смеха и радости. У

њему је све могуће. Људи тамо немају проблема, брига,
страхова...ту нема тужне и гладне деце, нема ни ратова,
поплава, нити земљотреса и страшних болести.

У том свету ја могу бити све што пожелим. Могу да будем
херој и неустрашиви

борац за правду. Могу да излечим све депресивне људе и да
учиним да заувек буду

здрави и ведри. И најнесрећнији добиће утеху и помоћ, и
додир среће. То је свет између јаве и сна.

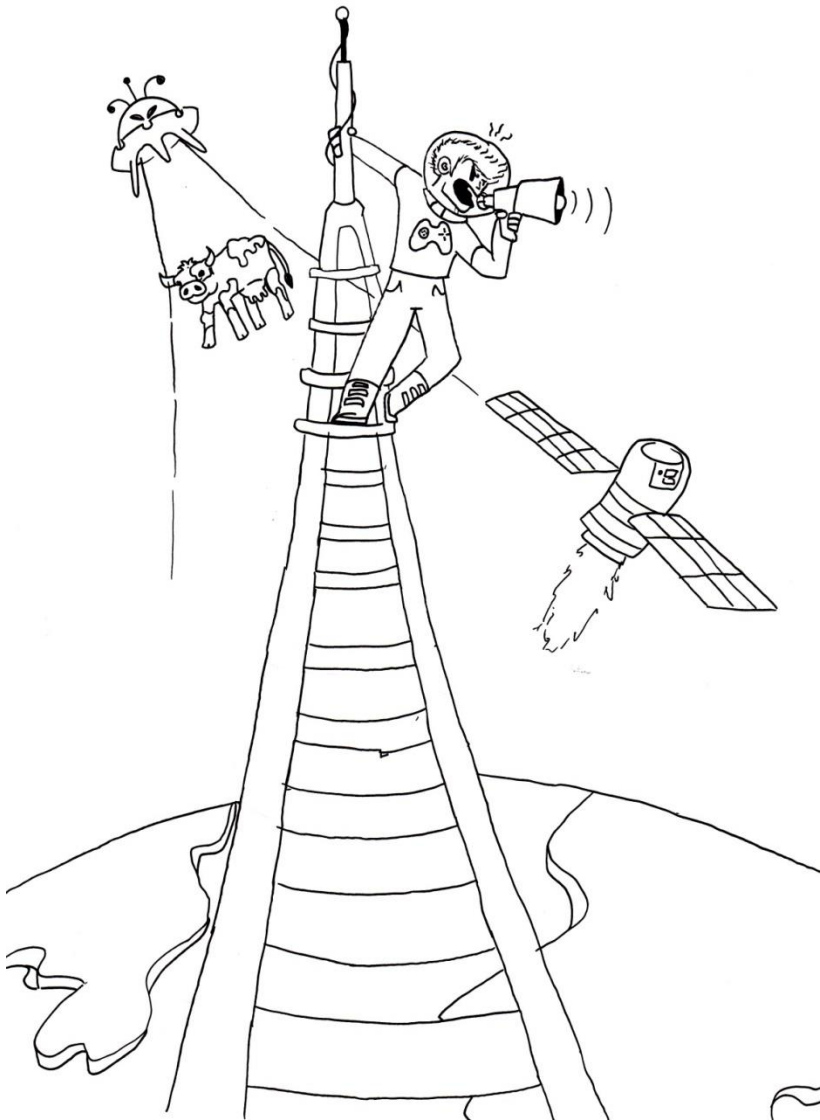
Имам слободу да га измаштам,

и да сањам да живим у таквом свету.

Обавијен месечином, пожелео сам јако да тај свет, плави
свет, постане стварност.

Склопио сам очи и наставио да плетем своју причу у
плавом...

Лазар Томовић, VII/2
ОШ „Васа Чарапић“ Београд, Бели Поток
Друга награда

Андреј Станојевић, VI/3
ОШ „Јосиф Костић“ Лесковац
Друга награда

Чуј ме, свете!

Чуј ме сада, свете, испричаћу теби,
Јер никоме другом ово рекла не бих.
Верујте ми и није за јавност ширу
Ово што пишем на папиру.

Јутрос на вестима један доктор јави
Да нису мобилни телефони здрави.
Баш се питам шта се то збило,
Каква је то болест-далеко је било.

Тад за сваки случај, како се каже,
Однесем телефон код доктора Драже,
да ми га прегледа и измери ватру,
Али он ме посла Пери психијатру.

Терао га Пера да жмури, да дише,
Па мало латински, а по српски више.
„Здравље вам мобилног сасвим је у реду,
Само му редовно уплаћујте креду“.

Мој телефон ћутке подносио бројке,
Разне заврзламе, јаук, смех и псовке,
Ал само се једном потресо прилично
Због случаја који мени десио се лично.

Јер баш због мобилног ја доживех муке,
Једном лепом дечку слала сам поруке,
Преко мреже грлила га стално,
Користећи ово мало чудо генијално.

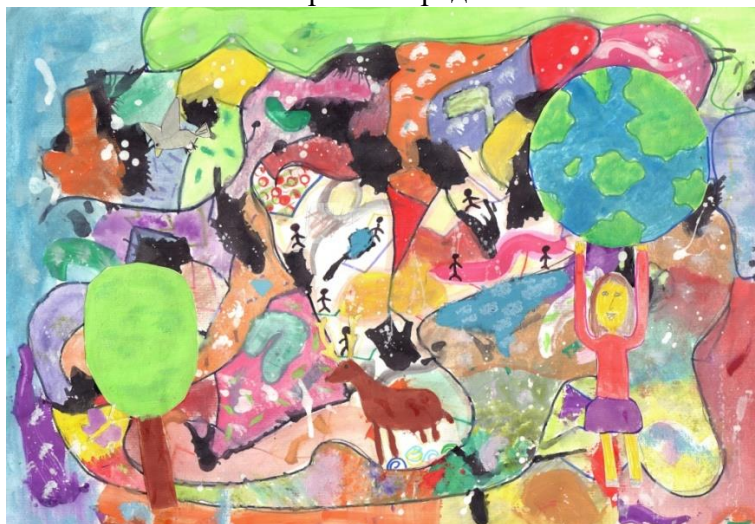
Али једног дана ја вам хтедох пући,
Јер телефон није свемогући.
Почех ја због дечка да једем све мање,
А он преко плота отрча код Сање.

Е зато, мој свете, немој бити блесав
И не води љубав преко ес-ем-ес-а.
Мој нека вам случај послужи поучно,
Остави мобилни и грли својеручно!

Наталија Милошевић, VIII/4
ОШ „Светозар Марковић“ Лесковац
Трећа награда

Душица Стојановић, VIII/5
ОШ „Свети Сава“ Панчево
Трећа награда

Анђелина Јаћимовић, VI/2
ОШ „Милан Благојевић“ Лучани
Специјална награда

ИЗБОР ЛИТЕРАРНИХ И
ЛИКОВНИХ РАДОВА
НА КОНКУРСУ
„ЧУЈ МЕ СВЕТЕ!“
У КАТЕГОРИЈИ УЧЕНИКА
ОД V ДО VIII РАЗРЕДА
ОСНОВНЕ ШКОЛЕ

Чуј ме свете

Тишина понекад прија. Смирује нас и уживамо у њеним чарима. Али, не постоји млада душа која би у тишини дуго уживала. Њој треба чаролија! Прелепа, гласна, пуна музичких нота, смеха. А свет јесте чаролија! Чаролија коју ми стварамо. Јер, ми смо свет. Ми смо деца света. А свет је наша мајка! Свет је попут мајке, пун љубави, пажње, тоpline. Он не може без нас а ми не можемо без њега.

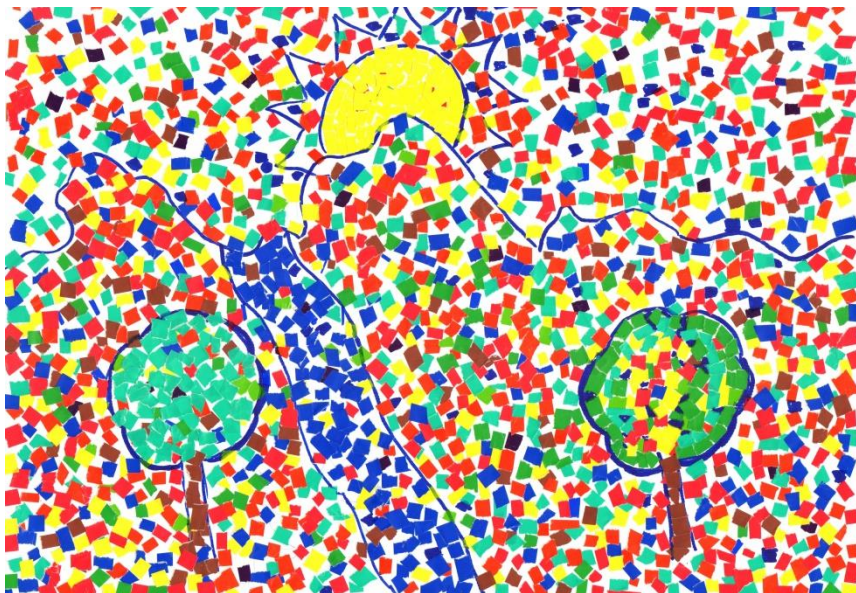
Чуј ме, свете! Волим те! Волим твоја савршенства, волим твоја несавршенства. Чуј моје речи док вичем на сав глас да си савршен такав какав си!

Ја сам још увек дете. Али осећам често у ваздуху негативне вибрације, негативна осећања, расположења... и тужна сам када то осетим. Волела бих када бих могла да терам свачију тугу, да пресушим изворе плача свих људи овог света. Волела бих да сваком детету живот буде бајка, да осмех увек краси свачије лице.

Желим да пренесем свима своју љубав према овој планети, према сваком новом изласку Сунца. Јер свет је чаробно место пуно љубави, среће... А живот је Божији дар и треба га оплеменити најлепшим емоцијама.

Чуј ме свете! Ја сам себи задала задатак – да те учиним што лепшим и бољим. Поћи ћу од себе. Чинићу све како би била квалитетнији човек, боља особа, нечији ослонац, нечија снага... Бићу пример свима. Обећавам! Затим ће, брзином најстрашнијег вируса, моје врлине усвојити многи, опонашаће мој позитивни и добронамерни став... и ти ћеш, свете, тако постати још лепши и још савршенији.

Анђела Стојковић, VII разред
ОШ „Јосиф Панчић“ Орашац

Кристина Станковић, VIII/4
ОШ „Бора Станковић“ Бунушки Чифлук

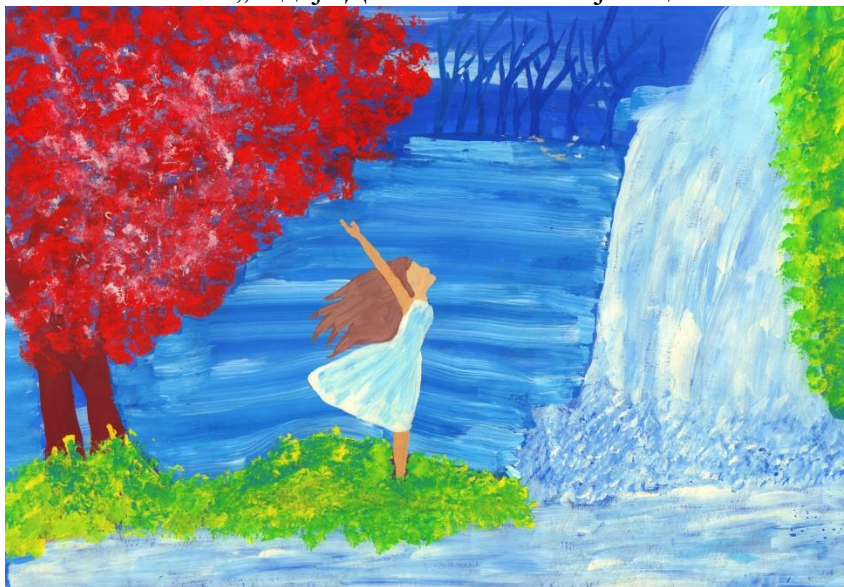
Чуј ме свете

Чуј ме свете и ти најмањи цвете!
Да би било мира
Треба нам италијанског сира.
Да је свеже и меко
Треба нам швајцарско млеко.
Због слоге и без брига
Потребне су нам француске књиге.
Да би било добре одеће
Потребне су јапанске пословође.
Да бисмо играли игрице
Потребне су америчке мозгалице.
Треба делити знање
Да нам мозак не оде на спавање.
Чуј ме свете и ти најмањи цвете!
Треба марљиво учити и радити
Јер се знањем треба сладити.

Катарина Козић, V/1
ОШ „Милорад Мића Марковић“ Мала Иванча

Теодора Илић, VI/1
ОШ „Радоје Домановић“ Манојловце

Кристина Станковић, VIII/4
ОШ „Бора Станковић“ Бунушки Чифлук

Чуј ме свете

Чуј ме свете, ја сам дете,
Желим да мир свуда влада
И да сва деца буду срећна тада.

Чуј мој глас, свете,
Не желим више рата,
Већ желим да сви имају
бар по једну сестру или брата.

Чуј свете, желим да сви будемо једнаки
без обзира на веру, боју коже и пара,
јер само тако можемо наћи правог другара.

Свете, моје жеље нису мале,
Али верујем да су искрене и праве!

Андреа Драшковић, VII разред
ОШ „Трајко Стаменковић“ Лесковац

Чуј ме свете

Чуј ме свете, чујте ме са планете!
Досадило ми је више да будем дете.

Хоћу већ једном да порастем
У доброг човека да израстем.

Хоћу да живим свету помажем,
А загађењу да одмажем.

Хоћу рибе у води да спасим,
Сиромасима жеђ да угасим.

Старијима бих руку дала,
А све ратове на тренутак стопирала.

Али свет се прави да ме не чује
Па понекад људима одмаже.

Гладнима бих хлеб пружила
и на тај начин човечанство задужила.

Јована Ђорђевић, V разред
ОШ „Трајко Стаменковић“ Лесковац

Николина Јевтовић, VI/1
ОШ „Милан Благојевић“ Лучани

Јовановић Анђела, VIII/3
ОШ „Ђура Јакшић“ Белановце

ЧУЈ МЕ, СВЕТЕ!

Ми, људи сматрамо једни друге за непријатеље. У ствари, наш највећи непријатељ је време, оно је ту да нам узме све, а једног дана и саме нас.

Детињство. Пелепи период у нашим животима који још увек траје, а може да траје заувек ако не мењамо начин гледања. Детињство, прво поглавље које започињемо у нашој причи. Велика штета у свему томе је та да ми деца желимо што пре да одрастемо и закорачимо у онај озбиљан свет и озбиљну реалност која се много разликује у односу на ову нашу, а овај наш свет нас уопште не спречава у томе. Даје нам ветар у леђа, али не даје нам шансу да се вратимо у прошлост и исправимо грешку. Време тече и тече, а ми ишчекујемо дан када ћемо да завршимо школе, почнемо свој живот, имамо своју породицу, а на крају остану нам само лепа сећања на претходни период живота и нада да ће се кад тад опет обновити. Свет се овој нашој машти само осмехје и даје смерницу да се никад неће поновити. Ваљда је то цена коју морамо платити у замену за брз прелазак у свет одраслих, место које не зна за назад. Зато чуј ме, свете, и успори време како би могла још мало да останем и уживам у чарима које нам се пружају само једном у животу.

Не дај ветар у леђа, већ успори и покажи нам како треба живети у нашој безбрижној садашњости која траје само још неко време.

Лепо је бити зрео, озбиљан, спреман на све што те чека без страха да се неће лепо завршити, али ја ипак бирам да будем дете које ће увек имати заштиту и бити сигурно, барем још неко време.

Чуј ме, свете!

Ена Јовић, VI/1
ОШ „Коста Стаменковић“ Лесковац

Чуј ме, свете

Зовем се Никола,
радознало сам дете,
волим да се играм,
чуј ме, одрасли свете!

Око мене су другари,
играмо се често.
Парк и школско двориште
омиљено нам је место.

Имам и малог брата
јуримо се стално,
певамо и скачемо
чак и док цртани гледамо.
Волео бих да сва деца
могу да се играју као ми,
немојте да нас спречавате,
молимо вас сви!

Певам, играм, забављам се,
читам, маштам, радујем се,
у детињству уживам
то је све што сада знам!

Стварно бих волео да љубав цвета,
да пролеће куца у срцу сваког детета,
свако лице да срећа краси,
били богати или сиромаси!

Зато бих поручио читавом свету
да нама, деци, остави планету!
Тада не би било рата, не би било зла,
сва деца на свету само би певала!

Никола Стојковић, V/3
ОШ „Јосиф Костић“ Лесковац

Станојевић Соња, V разред
ОШ „Предраг Девеџић“ Врањска бања, Првонек

Чуј ме, свете!

Чуј ме, свете, иако сам дете!
Нек' се друже деца целе планете,
нек' у свету влада мир,
нек' нико никоме није крив.

Чуј ме свете, иако сам дете!
Чувајте земљу, не бацајте смеће,
садите свуда дрвеће и цвеће,
чист ваздух нам треба више од хлеба.

Чуј ме, свете, иако сам дете!
Нек' вам моје речи напамет буду
када некоме наносите тугу
када руку не пружите другу.

Чуј ме, свете, иако сам дете!
Осмех је непроцењиво благо,
смејте се сви - биће ми драго!

Алекса Мицевски, VI/2
ОШ „Свети Сава“ Панчево

Чуј ме свете

Чуј ме свете и ја сам дете ове планете!

Радујем се безбрижности,

Здрављу, весељу и срећи,

И да хоћу, немам где побећи.

Кажем онда: „Освојићу цео свет!“

За мене је свет величина једна,

Ми смо другачија генерација,

Променама инспирација,

Учења, рада и напретка жедна.

Чуј ме , свете, мој најлепши цвете!

Пусти ме да слободно цветам

И мирно улицама шетам.

Нека нам свет буде на длану

И да осетимо његову најлепшу страну!

Анастасија Новаковић, V разред
ОШ „Херој Иван Мукер“ Смедеревска Паланка

Дејана Милић, VIII/3
ОШ „Бора Станковић“ Вучје

Чуј ме, свете

Чуј ме, свете,
не загађуј реке.

Рибе мале, срећу им кваре,
наше ђубре, а у њему флаше.

Не загађујмо природу нашу,
осврнимо се на рециклажу.

Отпад у природи бацају многи,
а то њу много боли.

На животиње се више и не мисли,
сада корњаче јадне мале
због нас морају да се жале.

У свету далеко шири се смеће,
а на то нико пажњу обратити неће.

Због тога, молим те, чуј ме, свете,
обрати пажњу на све што ти каже дете.

Јана Пантелић, V/2
ОШ „Милан Благојевић“ Лучани

Чуј ме свете!

Чуј ме свете!

Ја више нисам мало дете!

Нећу играчке, хоћу оловку и боје
Да покажем свету могућности своје.

Хоћу да шетам и тамо и овамо,
Да и мој свет чује како пчеле зује.

Желим да побегнем од људске науке,
Јер ми се не допадају њихове муке.
Хоћу да научим и неке нове свари,
Али ако су са мном и моји другари.

Желим да миришем свеже непрскано воће,
Јер моје чуло мириса то хоће.
Хоћу да живим у слободи
И да идем тамо где ме пут води!

Милица Марковић, V разред
ОШ „Херој Иван Мукер“
Смедеревска Паланка, Баничина

Вахдет Ибрахимовић, VII/2
ЈУ „Десета основна школа“
Илица, БиХ

Чуј ме свете

Чуј ме свете,
ја долазим са друге планете.
Тамо се ред зна,
јер га уводим ја.

Папири, кесе и ђубре сво,
стоји на месту предвиђеном за то.
Канте су пуне, град је чист
није остао бачен ни један лист.

Лепо се понашаш улицом,
јер такав је ред.
Град је твој, одржавај ред!

Маце и куце нису саме,
бораве у своје апартмане.
Имају потребну негу сву,
да уопште не брину.

Таман кад помислим
у реду је све,
шумом се зачу
звук тестере.

Плућа планете
су врло битна ствар,
платићеш казну
за такав немар!

Јана Станковић, V разред
ОШ „Трајко Стаменковић“ Лесковац

Миљана Гасић, VIII/3
ОШ „Бора Станковић“ Вучје

НАГРАЂЕНИ РАДОВИ
НА ЛИТЕРАРНОМ И
ЛИКОВНОМ КОНКУРСУ
„ЧУЈ МЕ СВЕТЕ!“
У КАТЕГОРИЈИ УЧЕНИКА
СРЕДЊИХ ШКОЛА

Чуј ме, свете

Свако од нас има свој времеплов. Понекад нас враћа унатраг, па тако настану сећања. А често нас вуче напред, наведе на размишљање, на постављање питања и маштање о невероватним стварима. То називамо сновима. Верујем да је одлика успешних људи заправо храброст да сањају, наизглед, немогуће снове. Водим се реченицом да си спреман да урадиш онолико колико си храбар да сањаш велике снове.

Сањам како храбрим корацима корачам ка бини. Сви погледи су упрти у мене. Ослушкују и чекају да се било шта догоди. Видим свет испред себе, све различитости и појединости. Већ у првом реду на милион различитих лица. Проговорила бих ја, али знам, многи неће разумети. Одлучујем да храбро кажем: Чуј ме, свете! Али у том тренутку угледах човека беле коже и једну тамнопуту девојку како очарано гледају једно према другом. Схватили су, помислила сам у себи. Можда не говоре истим језиком, али разумели су се погледом, нису исте боје коже али се савршено уклапају. Свет на њих гледа различито. Неко се подсмева, неко руга, неко осуђује... Поштујте туђе изборе јер живот нас одведе тамо где кажемо да нећемо никад. Можда баш ви будете следећи.

Сањам како са вулканом осећања и дрхатвим гласом покушавам да објасним да смо ми од крви и меса, да у свима нама лежи само обичан смртник...

Свакодневни проблеми, издаје, несигрност, пре свега у себе, учиниле су да данас будемо неповерљиви према људима који су на било који начин другачији од нас.

Одувек сам бирала да уђем у срж свега. Док са бине покушавам да допрем до 7, 5 милијарду људи, видим и човека који је скромно обучен са једном кифлом у руци и покушава да скупи храброст да понуди богатог човека у оделу. Не зато што се плаши да не остане гладан ако му да половину, навикао је он на то, већ зато што се плаши да ће човек у оделу одбити или схватити то као понижење.

А онда видим како два потпуно различита човека деле једну кифлу и руше предсрасуде један о другом... Ако није најлепше одевен не значи да је лош човек, ако је човек у оделу не значи да је надмен...

Сањам како два најбоља пријатеља различитих вероисповести славе заједно све празнике које њихова вера носи, сањам како се радују дружењу и весељу који празници носе... Чему толика мржња Свете, зар немамо право да верујемо у оно што желимо?

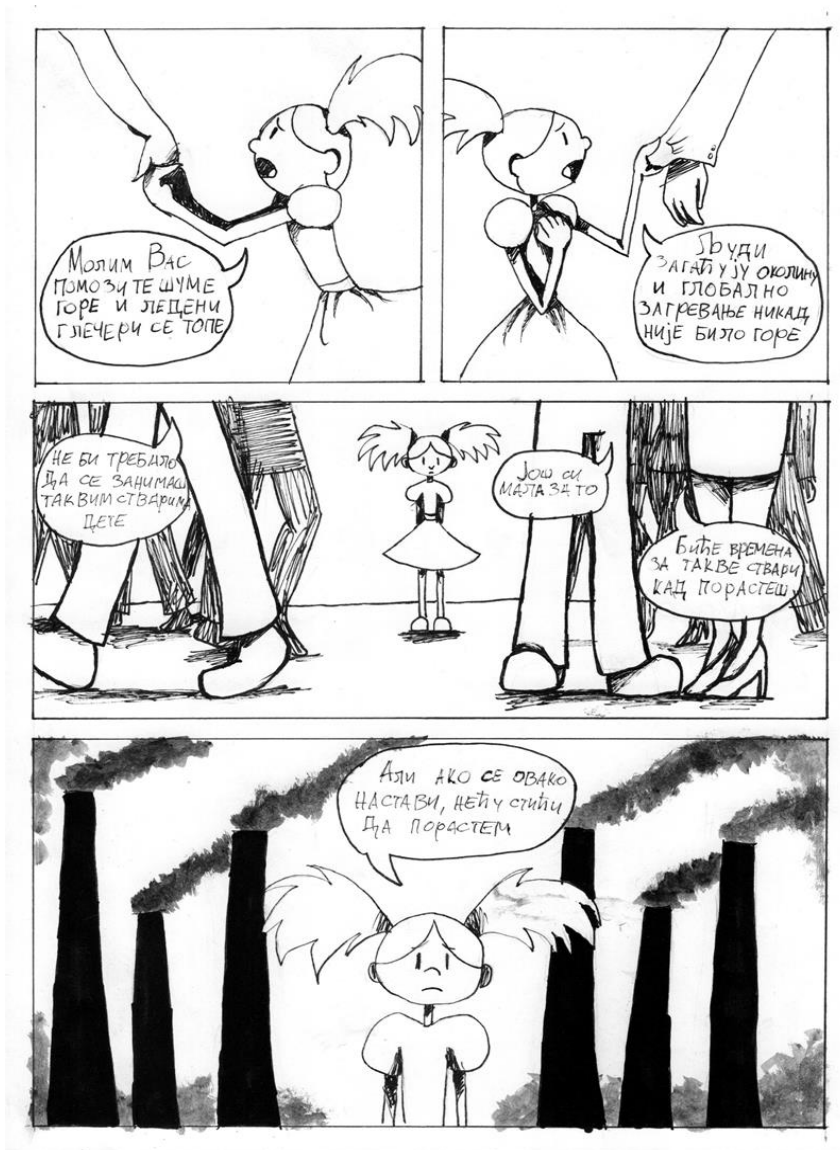
Никад не заборави да не мораш ништа волети на силу, веруј у оно у шта желиш да верујеш, али мораш поштовати оно што је људима свето... Само тако гласаш за мир у Свету...

У гужви и са вулканом емоција, у бучном простору где се говори много језика, где је на милијарде различитих лица, угледам девојчицу која корача ка мени, видим њу која се радује људима која је жељна љубави и пажње, која ми полако прилази. Док она корача, ја схватам да она има Даунов синдром. Чудно се креће, мало говори, али је лепа. Из ње плени доброта, нема ту моћ да помисли или уради било шта неком нажао. Људи са стране гледају и смеју се кришом док се она радује мислећи да је воле и подржавају, мислећи да су ту да јој буду пријатељи... Тренутно имам невероватну жељу да ме свет чује док говорим, како је она само једно нејако биће али је већи човек од многих... Она не прави разлику

међу нама, нема ту могућност, али је довољно јака да нас воли и ако се разликујемо од ње.

Спушта се завеса, силазим са бине... Знам, нисам била гласна али љубав је та која говори из мене, из нас... Знам, не говоримо истим језиком али срцима се можемо разумети... Понекад можеш да говориш најгласније и да те нико не чује, а неко ће те разумети само погледом... Чуј ме, Свете, пре него што било кога осудиш, пре него било ком кажеш нешто злонамерно да би га повредио, покушај да разумеш, јер можда знаш његово име али не и његову причу.

Јелена Цветковић, III година
Средња стручна школа Пирот
Прва награда

Катарина Хаци-Јованчић, II година
Школа за текстил и дизајн Лесковац
Прва награда

Чуј ме свете!

Често нађем себе, маштарим и сањам,
да за моје мисли и свет можда сазна,
да сви снови моји, које страсно гањам,
не остану само жеља пуста, празна.

Чуј ме, свете, када тражим више школа,
кад желим да деца срећна су и здрава,
да немоћни имају што мање бола,
и свима будућност да буде блистава.

Овај свет се често проблемима бави,
које људско око можда ни не појми,
а зашто је тако, објаснити не знам,
нит' мој дечји мозак то може да дојми.

Најлепше би било да свет свима пружи
разлоге за осмех и игру без брига,
сваком, свете, дај друга да се дружи
и нек још важнија буде нама књига.

У журби живота губимо се често,
тражимо од њега опипљиве ствари,
нека, свете, свако нађе своје место
и нек' за ситнице мало више мари.

Све су ово жеље велике, а мале,
које мало срце понајвише иште,
а пошто су све у песму једну стале
значи да не треба човека да тиште.

Ми тражимо само више среће, мира,
јер је то на крају оно што је битно
да на земљи тече све к'о звук клавира,
да важно нам буде чак и оно ситно.

Катарина Стојановић, III/2
Трговинско-угоститељска школа Лесковац
Друга награда

Војин Ристић, II/6
Графичка школа Београд
Друга награда

Чуј ме, свете

У школи учимо лекцију па добијемо тест, а у животу добијемо тест па лекцију. Из дана у дан, из године у годину живот ме учи новим лекцијама. Иако ми је тек 17 година, доста тога сам научила.

Никада нисам могла да схватим значење реченице, да један поглед све говори. А управо сам јуче добила један поглед који ми је рекао све. Тај поглед забринутости, страха и бола. Чини ми се да га није било страха смрти већ растанка, страха да то моје видимо се, да се оно неће опет догодити. Тренутак кад сам излазила, угледала и ухватила његов жут и тужан поглед је преломило сваку моју кост да сам једва корачала, разбијало душу и чини ми се као да је цедило сву крв из ње. Тада ме је стигао страх да је можда задњи пут, да сам га угледала и пољубила. Свакако сваки крај је неизбежан и болан. Ми морамо да се боримо, морамо бити јаки, зар не? Питање долази а како да будем јака? Како је он јак и бори се да нас макар још који пут угледа, и ако је слаб да говори, да се подигне, остало му је снаге да ме погледа и задрема. Толико је исцрпљен и уморан од болести. Сваки пут кад би отворио очи био би преплашен да нисмо отишли, био би преплашен да је сам, видела сам то у његовом погледу. Када бих му ја узвратила поглед, чини ми се да би осетио неко мало олакшање што још неко седи поред њега и што је још увек жив. Много је тешко опростити се од неког ко је имао велику улогу у твом целом животу, изузетно тешко. И њему је било тешко некад да се растане од особе које воли, али је морао да иде напред због нас. Тако и ми, када се будемо растали од њега морамо ићи напред због наших људи који нас и даље воле. Морала сам писати о њему јер то је нешто најтужније и најемотивније што доживљавам, а знам да ће

сви једног дана проћи кроз то. Пишем о њему јер он воли да му читају моје песме, и управо је он био много поноснији на моја дела него сама ја. Желим овим мојим тренутним живоним искуством да кажем нешто чега, нажалост, људи нису свесни. Желим да се обратим људима света. Зато, чуј ме свете, чујте ме, људи! Време иде много брзо, волите и грлите људе око себе, стварајте лепе успомене јер ће то једног дана бити нешто због чега ћете памтити ту особу. Људи, немојте говорити немам времена, не могу, створите га за своје најмилије, биће вам драго што га делите с њима. А сутра када дође тај кобни тренутак, отићи ће у миру и љубави. Баш зато што је он био поносан на сваку моју исписану реч, зато мислим да ове речи, овај текст, управо треба посветити њему, то је једино што могу да урадим тренутно, тако сам и ја поносна што причам и пишем о њему. Он умире од рака, многи људи данас умиру од тога, и ти људи су стварно велики хероји јер, заиста, нећу вас лагати, пролазе кроз пакао. Можда сте љути на неког, и свађате се због ситница, немојте... Идите и загрлите га, немојте терати инат јер никад не знате шта носи нови дан. Чујем само оно његово "Немој пасти, љуби те деда, никада". И кроз сваку жилу ми прође језа. Нећу пасти, обећавам. Једном када те опет стегнем за руку, трајаће вечно.

Лоша ствар је што време лети, а добра је што сте ви пилот. Почнимо да управљамо временом, не дозволимо да нам странице живота остану неисписане. Ја сам то схватила и сигурна сам да неће отићи разочарењем, јер зна да га његова унучад, ћерке и бака, његово богатство, највише воли, а понајвише сам срећна што сам баш ја била део његових животних страница и што је баш мени живот дао ове људе.

А ја обећавам да ћу их волети као што волим и њега и да ћу им несебично поклањати своје време и љубав.

Свете, воли да би био вољен, воли несебично и искрено, само тако нам овај живот, упркос свему, може бити леп.

Анастасија Александров, III година
Средња стручна школа Пирот
Трећа награда

Невена Димитријевић, II/2
Графичка школа Београд
Трећа награда

Буди човјек

Кажу да је човјек врло тешко бити
да будеш што бољи, потруди се и ти,
вјеруј, никад нећеш због тог зажалити
многи ће те зато увијек похвалити.

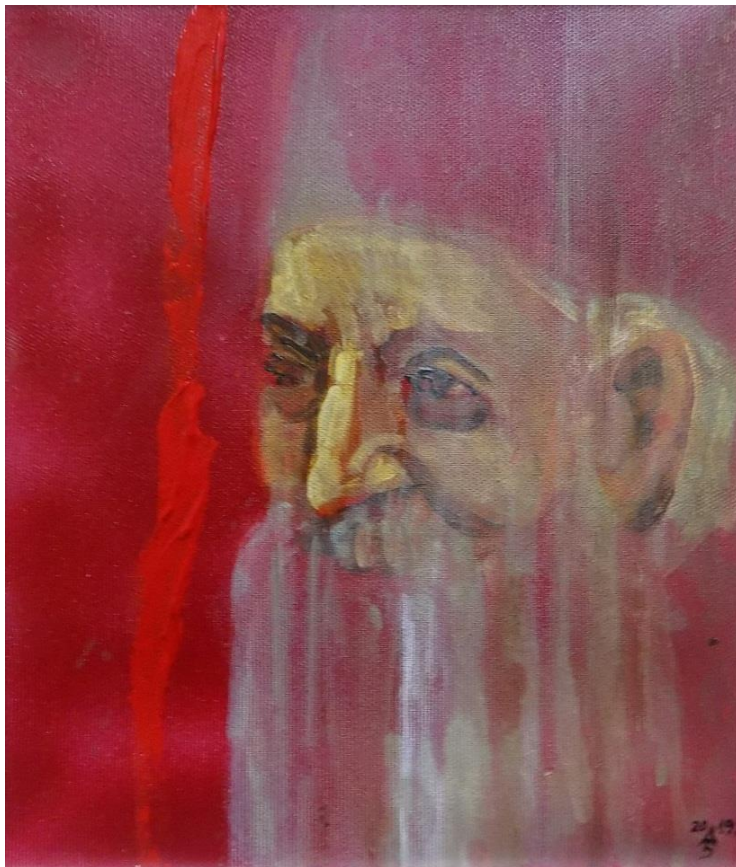
Слабијег од себе никад не уцвијели
ко за хљеба нема - ти му удијели,
да што боље живе сви би људи хтјели
ал не буде увијек како човјек жели...

Никоме немој на жуљ стати
зашто да неко због тебе пати,
живот озбиљно и одговорно схвати
и онда ће добро довијек да те прати.

Према свакоме племенит буди
па ће те поштовати већина људи,
о сваком од њих понаособ суди,
јер сви су људи различите ћуди.

Ко је у весељу – ти се с њим весели,
ко је у жалости – тугу с њим подијели,
никада ником лоше не пожели
и љепше ће живот протећи ти цијели!

Александра Мракић, II година
Средња стручна и техничка школа
Градишка, РС, БиХ
Специјална награда

Ђорђе Анђелковић, II година
Школа за текстил и дизајн Лесковац
Специјална награда

ИЗБОР ЛИТЕРАРНИХ И
ЛИКОВНИХ РАДОВА
НА КОНКУРСУ
„ЧУЈ МЕ СВЕТЕ!“
У КАТЕГОРИЈИ УЧЕНИКА
СРЕДЊИХ ШКОЛА

Чуј ме, свете!

Чуј ме, велики свете!
Хоћу да будеш лепши!

Да нема
ратова, страдања,
моралног падања.

Да нема
неправде, издаје,
лажи, корупције,
зла ерупције.

Чуј ме, велики свете!
Хоћу да будеш бољи!
Да нема
криминала, тероризма,
насиља, глади, беле куге,
у души велике туге.

Хајде, није тешко!
Учини већ данас нешто.
Покрени се!
Постани свет
без лоших мисли и љубоморе,
говора мржње,
плагијата, фалсификата,
сиромашва, примитивизма,
трговине људима, расизма.

Хајде, можеш ти то!
Постани свет без
неписмености и необразовања,
дискриминације,
стреса, наркоманије,
сиде и рака,
духовног мрака.

Хајде, осмехни се!

Пружи ми руку.

Делима добрим

пошаљи поруку.

Постани свет

слободан, радостан

у коме ће свако дете

ове планете

маштати, играти,

певати, сневати,

волети, желети

и срећно бити!

Знам да ћеш успети!

Постаћеш

Најбољи свет!

Верујем у то!

Веруј и ти!

Урош Тирнанић, I /4
Савремена Гимназија Београд

Чуј ме свете

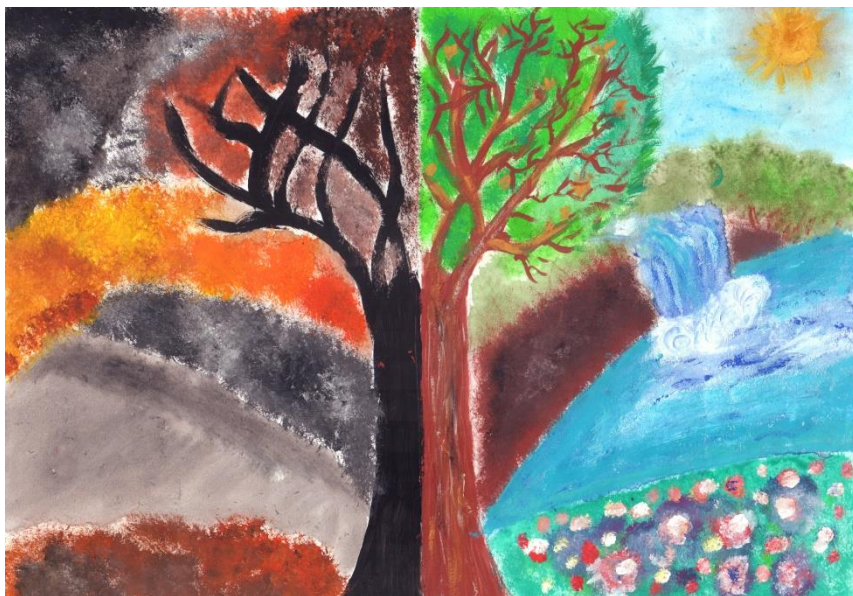
Чуј ме, свете,
И ја сам дете са ове планете!
Кажу да сам мало другачија од других,
Али ја због тога нећу да се љутим.
Волим да се дружим, певам, скачем и правим колаче.
Волела бих, свете, да то разуме свако дете.

У мојој школи седи друг до друга
И за нас не постоји туга.
Дођите другари, нови и стари,
Да заједно скројимо и сашијемо разне ствари!

Помозите ви нама,
А радо ћемо и ми вама.
Пожелите ужину своју и
Позајмити хаљину нову.

Чуј ме свете,
Треба волети свако дете!
У грудима мојим велико срце куца
За све другаре испод сунца!

Наташа Андрејевић, I година
ШОСО „11.октобар“ Лесковац

Милица Порчић, II/5
Графичка школа Београд

Чуј ме свете

У животу је понекад тешко доћи до речи и саопштити шта заправо желимо. Свет је препун људи, свако иде на своју страну и нико не примећује да ли је особи покрај њега све у животу добро и да ли је та особа задовољна. Свако жури и ни не помишља да издвоји време за ту особу и да је бар на трен саслуша. Можда би се баш због тог једног минута пажње та особа осећала испуњеном, самоувереном, жељном доказивања, откривања својих осећања. А да би сви на овом свету били бар по мало срећни. Само када бисмо сви имали право на реч, да устанемо, да одговоримо и будемо самоуверени.

Питам се шта бих могла писати на тему „Чуј ме свете“? да мене питате, са мојих петнаест година, ја бих предложила свој деци да устану, проговоре и искажу своје мишљење, а одрасли би морали да их саслушају! Мислим да су ове године мало „луде“.

Деца баш и не знају шта раде, заљубљују се, беже са часова, а понекад и не слушају своје родитеље. Баш зато ову тему посвећујем родитељима, који баш у таквим ситуацијама треба са саслушају своју децу! Да схвате да дете има права на своју реч, да узвикне јако, тако јако да га цео свет чује! Мижда би тада дете постало срећно, испунило своју душу радошћу, можда би му хормони бар на трен „заспали“... Можда... Када би схватило да га неко слуша, да га неко чује... да га разуме, јер су и родитељи некад били у пубертету. Само када би родитељи тако поступили, све би било другачије.

Из свега овога издвојила бих једну јасну поруку, а то је да свако од нас има право на реч. Не само одрасли, већ и ми, деца!

Катарина Јанковић, I/4
Медицинска школа Лесковац

СВЕЧАНОСТ ПРИЛИКОМ ДОДЕЛЕ НАГРАДА

Фестивал дечјег стваралаштва „Уметник из школске клупе“

У Читаоници Библиотеке одржана је додела награда поводом Фестивала дечјег стваралаштва. У програму су учествовале ученице Музичке школе „Станислав Бинички“ у Лесковцу, Миљана Стојановић и Милица Коцић, уз подршку професорке српског традиционалног певања Марине Јанковић, као и ученик ОШ „Јосиф Костић“ Никола Стојковић, рецитатор.

Присутнима се руковне технолошко уметничке школе у Лесковцу.

Овом приликом гђа Весна Илић, директор Библиотеке, уручила је тридесет четири награде за најуспешније радове и захвалнице за сарадњу и учешће у програмима Библиотеке.

Након доделе награда, библиотекари су ученике повели у посету Народном музеју, где су се деца упознала са историјом нашег града, а затим су обишли и остале знаменитости града Лесковца.

ПОГОВОР

У име деце, уметника из школских клупа, кажем:

„Чуј ме, одрасли свете, стиже нови талас ведрине!“

И додајем: ХВАЛА одраслима који су расписали овај конкурс!

Наравно, ово је само једна драгоценост активност коју чини Народна библиотека „Радоје Домановић“ у Лесковцу. Ова установа са 140 година на плећима, и даље је разиграна и распевана, радознала и неуморна као деца коју призива у своје крило. Пресрећан сам био док сам читао радове пристигле на овогодишњи Конкурс. Не, нисам се уморио читајући, иако их је било са свих страна и у свимзрастима. Дај боже да их буде у наредним годинама још више! Тако ће мисија лесковачке Библиотеке бити испуњена. Књига, уметност уопште, морају се деци још више приближити. Ово је један од начина за то. Деца могу и треба да буду ствараоци, а не само читаоци. Пробудимо креативност у њима! Нека стварају, нека маштају! Дајмо замах нејаким крилима да се вину у небо уметности! Овакви конкурси обједињују људе добрих мисли, ученике, професоре и библиотекаре, да сачувају радост детињства и да је деле. Радост ће се тиме умножавати и трајати у време ово и времена будућа, па ће тако ствараоци из школских клупа израсти у срећне људе и надвисити и чланове жирија. Надам се да ћемо бити поносни на имена која су овде на овом благородном конкурсачком почетку почела да пупе.

Власта Н. Ценић

С А Д Р Ж А Ј

УВОД	6
РЕЧ УРЕДНИКА	7
РАДИОНИЦЕ У ОКВИРУ ФЕСТИВАЛА „БИБЛИОПУЗЛЕ“ .. Error! Bookmark not defined.	
РЕЗУЛТАТИ КОНКУРСА И ИЗВЕШТАЈИ ЖИРИЈА	14
НАГРАЂЕНИ РАДОВИ НА ЛИКОВНОМ КОНКУРСУ „ЧУЈ МЕ СВЕТЕ!“ У КАТЕГОРИЈИ ДЕЦЕ ПРЕДШКОЛСКОГ УЗРАСТА....	27
НАГРАЂЕНИ РАДОВИ НА ЛИТЕРАРНОМ И ЛИКОВНОМ КОНКУРСУ „ЧУЈ МЕ СВЕТЕ!“ У КАТЕГОРИЈИ УЧЕНИКА ОД I ДО IV РАЗРЕДА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ	30
ИЗБОР ЛИТЕРАРНИХ И ЛИКОВНИХ РАДОВА НА КОНКУРСУ „ЧУЈ МЕ СВЕТЕ!“ У КАТЕГОРИЈИ УЧЕНИКА ОД I ДО IV РАЗРЕДА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ	39
НАГРАЂЕНИ РАДОВИ НА ЛИТЕРАРНОМ И ЛИКОВНОМ КОНКУРСУ „ЧУЈ МЕ СВЕТЕ!“ У КАТЕГОРИЈИ УЧЕНИКА ОД V ДО VIII РАЗРЕДА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ	56
ИЗБОР ЛИТЕРАРНИХ И ЛИКОВНИХ РАДОВА НА КОНКУРСУ „ЧУЈ МЕ СВЕТЕ!“ У КАТЕГОРИЈИ УЧЕНИКА ОД V ДО VIII РАЗРЕДА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ	64
НАГРАЂЕНИ РАДОВИ НА ЛИТЕРАРНОМ И ЛИКОВНОМ КОНКУРСУ „ЧУЈ МЕ СВЕТЕ!“ У КАТЕГОРИЈИ УЧЕНИКА СРЕДЊИХ ШКОЛА	84
ИЗБОР ЛИТЕРАРНИХ И ЛИКОВНИХ РАДОВА НА КОНКУРСУ „ЧУЈ МЕ СВЕТЕ!“ У КАТЕГОРИЈИ УЧЕНИКА СРЕДЊИХ ШКОЛА	98
СВЕЧАНОСТ ПРИЛИКОМ ДОДЕЛЕ НАГРАДА	104
ПОГОВОР	107

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-1-053.2(082)

73/76-053.2(082)

УМЕТНИК из школске клупе : чуј ме свете! / [уредник Весна Илић] . - Лесковац : Народна библиотека "Радоје Домановић", 2019(Лесковац : Delta Graf). - 110 стр. : илустр. ; 21 cm

"Публикација је реализована у оквиру пројекта Фестивал дечјег стваралаштва "Уметник из школске клупе"--> колофон. - Тираж 150.

- Стр. 7: Реч уредника / Весна Илић. - Стр. 108: Поговор / Власта Н. Ценић.

ISBN 978-86-913633-8-3

COBISS.SR-ID 281950988

